

Tiền cháu Diệu Mừng về Quê Hương Phật

Thấm thoát mà hôm nay ngày 11.8. Canh Tý, nhằm chủ nhật 27.9 đã thất tuần rồi.

Dì dâng hương hoa cúng Mười Phương Chư Phật cũng như cơm canh để cúng cứu huyền thất tổ, hương hồn con linh thiêng về đây cùng ngồi tụng kinh Địa Tạng với dì, dì cháu mình cùng đánh lễ xưng danh hiệu chư Phật phẩm thứ chín hầu mong đem lại lợi ích được cho tất cả những loài hữu hình hay vô hình nếu ai đó hữu duyên để lắng nghe lời Phật dạy:

Lúc đó Ngài Địa Tạng Bồ Tát bạch cùng Đức Phật rằng: " Bạch đức Thế Tôn! Nay con vì chúng sanh trong đời sau mà phô bày sự lợi ích, làm cho trong vòng sanh tử đặng nhiều điều lợi ích lớn. Cúi xin đức Thế Tôn cho phép con nói đó"

Đức Phật bảo ngài Địa Tạng Bồ Tát rằng: " Nay ông muốn khởi lòng từ bi cứu vớt tất cả chúng sanh mắc phải tội khổ trong sáu đường, mà diễn nói sự chẳng thể nghĩ bàn, bây giờ chính đã phải lúc, vậy ông nên nói ngay đi.

Giả sử ông có thể sớm làm xong nguyện đó, ta dầu có vào Niết Bàn, cũng không còn phải lo ngại gì đến tất cả chúng sanh ở hiện tại và vị lai nữa".

Ngài Địa Tạng bạch cùng Đức Phật rằng: " Bạch đức Thế Tôn! Vô lượng vô số kiếp về thuở quá khứ, có đức Phật ra đời hiệu là **Vô Biên Thân Như Lai**.

Như có người nam người nữ nào nghe danh hiệu của Đức Phật đây mà tạm thời sanh lòng cung kính, liền đặng siêu việt tội nặng sanh tử trong bốn mươi kiếp, huống là vẽ đắp hình tượng cúng dường tán thán!

Người này sẽ được vô lượng vô biên phước lợi.

Lại hằng hà sa kiếp về thuở quá khứ, có đức Phật ra đời hiệu là **Bửu Thắng Như Lai**.

Như có người nam người nữ nào nghe danh hiệu của Đức Phật đây, phát tâm quy y với Phật trong khoảng khảy móng tay, người này trọn hẳn không còn thối chuyển nơi đạo vô thượng Chánh Giác

Lại về thuở quá khứ, có Đức Phật ra đời hiệu là **Ba Đầu Ma Thắng Như Lai**.

Như có người nam người nữ nào, nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây thoáng qua lỗ tai, người này sẽ được một ngàn lần sanh lên sáu tầng Trời cõi dục, huống nữa là chí tâm xưng niệm!

Lại bất khả thuyết, bất khả thuyết vô số kiếp về thuở quá khứ, có đức Phật ra đời hiệu là **Sư Tử Hống Như Lai**.

Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của Đức Phật đây, mà phát tâm quy y chừng trong một niệm, người này sẽ đặng gặp vô lượng các Đức Phật xoa đánh thọ ký cho

Lại về thuở quá khứ, có đức Phật ra đời hiệu là **Câu Lưu Tôn Như Lai**.

Như có người nam, người nữ nào nghe đến danh hiệu của đức Phật đây, chí tâm chiêm ngưỡng lễ bái, hoặc lại tán thán, người này nơi pháp hội của một nghìn đức Phật trong hiện kiếp làm vị đại Phạm Vương, đặng Phật thọ ký đạo vô thượng cho.

Lại về thuở quá khứ, có đức Phật ra đời hiệu là **Tỳ Bà Thi Như Lai**.

Như có người nam, người nữ nào được nghe danh hiệu của đức Phật đây, thời mãi không còn sa đọa vào chốn ác đạo, thường được sanh vào chốn Trời, người, hưởng lấy sự vui thù thắng vi diệu.

Lại vô lượng vô số hằng hà sa kiếp về thuở quá khứ có đức Phật ra đời hiệu là **Đa Bửu Như Lai**.

Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của đức Phật đây, liền khỏi đọa vào ác đạo, thường ở tại cung Trời hưởng sự vui thù thắng vi diệu.

Lại về thuở quá khứ có đức Phật ra đời hiệu là **Bửu Tướng Như Lai**

Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của đức Phật đây, sanh lòng cung kính không bao lâu người ấy sẽ đặng quả A La Hán.

Lại vô lượng vô số kiếp về thuở quá khứ có đức Phật ra đời hiệu là **Ca Sa Tràng Như Lai**

Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của đức Phật đây, thời người này sẽ siêu thoát tội sanh tử trong một trăm đại kiếp.

Lại về thuở quá khứ có đức Phật ra đời hiệu là **Đại Thông Sơn Vương Như Lai**.

Như có người nam người nữ nào nghe đến danh hiệu của đức Phật đây, thời người này đặng gặp hằng hà chư Phật nói nhiều pháp mầu cho, đều đặng thành đạo Bồ Đề.

Lại về thuở quá khứ, có đức **Tịnh Nguyệt Phật**, đức **Sơn Vương Phật**, đức **Trí Thành Tựu Phật**, đức **Vô Thượng Phật**, đức **Diệu Thịnh Phật**, đức **Mãn Nguyệt Phật**, đức **Nguyệt Diện Phật**, có bất cứ thuyết đức Phật Thế Tôn như thế.

Tất cả chúng sanh trong thời hiện tại cùng thuở vị lai: hoặc là Trời, hoặc là người, hoặc người nam, hoặc người nữ chỉ niệm được danh hiệu của một đức Phật thôi, sẽ được vô lượng công đức, huống nữa là niệm được nhiều danh hiệu. Những chúng sanh đó lúc sanh lúc tử đặng nhiều phước lợi, không còn phải đọa vào ác đạo nữa.

Như có người nào sắp mạng chung, hàng thân quyến trong nhà nhĩn đến một người vì người bệnh sắp chết đó mà niệm lớn tiếng danh hiệu của một đức Phật, thời người chết đó, trừ năm tội lớn vô gián, các nghiệp báo khác đều tiêu sạch cả.

Năm tội lớn vô gián kia dầu rất nặng nề đáng lẽ trải qua ức kiếp hẳn không ra khỏi đặng quả khổ, nhưng bởi lúc lâm chung, nhờ người khác vì đó mà xưng danh hiệu của Phật cho nên những tội nặng đó cũng lần lần tiêu sạch

Huống là chúng sanh tự mình xưng danh hiệu của chư Phật, người này đặng vô lượng phước lành, trừ diệt vô lượng khổ

Giờ đây con hãy cùng dì cung kính đánh lễ Ôn Phương Trọng tổ đình Viên Giác Đức quốc, Hòa Thượng Thích Thiện Minh, tịnh thất Lộc Uyển Việt Nam quý Ngài đã mở rộng lòng từ bi mà độ, hướng dẫn cho con trong những ngày thân trung ấm con còn hiện diện trong cõi Ta Bà này.

Hương linh con đã đến Tô Đình Viên Giác, để nhìn thấy sự trang nghiêm gìn giữ giới luật của Tăng đoàn tạo cho những người tha hương có niềm tin vững chắc nơi Tam Bảo, những tháng ngày nghe tin con trở bệnh nặng dì đã thỉnh Sư Ông Viên Giác gửi năng lực đến cho con, rồi khi nghe tin con không còn trên dương thế, dì đau buồn báo tin cho Sư Ông, Ngài đã từ bi hứa khả:

„Mấy bữa nay sáng nào tụng Kinh, Thầy cũng cầu nguyện cho cháu Nguyễn Thị Vui hết. Bây giờ nghe Cô báo tin vậy, thật là đáng tiếc, vì ra đi ở tuổi còn trung niên, nên Gia Đình sẽ có nhiều sự mất mát lớn. Thầy chia xẻ sự mất mát này với Cô và Gia Đình và thay vì cầu an như mấy bữa nay, Thầy sẽ đọc cầu siêu vào những ngày chủ nhật cho đến 49 ngày.“

dì cảm động biết bao! con ơi, tới khi được tin trong những ngày ấy Sư Ông cũng mất đi hai người thân là anh và chị của Sư Ông mà dì vô tình không biết, lòng dì càng cảm kích và kính thương, Sư Ông đức độ, từ bi đã coi mọi người, và mọi chúng sanh bình đẳng như nhau. Con thấy không? Đạo tràng thanh tịnh, với những chiếc y vàng đầy thánh thiện mà Sư Ông luôn ghi ơn nặng qua bài viết „đức chúng như hải“, on đàn na, tín thí, mỗi nhất, mỗi việc nhỏ Sư Ông đều ghi nhận. Đây là hình ảnh của người tu vì tha nhân trọn đời sống đạo, con cùng dì đánh lễ Sư Ông và Tăng Đoàn để tạ ân, và hứa đời đời kiếp kiếp giữ đạo, tu học lành, làm hạnh lành.

Hai dì cháu mình cùng hướng về tịnh thất Lộc Uyển để đánh lễ thầy Thích Thiện Minh, Người đã hướng dẫn, dạy con thiền, cho con niềm vui, nơi nương dựa tinh thần trong những tháng ngày cuối đời, sáng ngày con ra đi, thầy Thiện Minh báo tin cho dì. Cậu Chí thương con biết là bao: „tội nghiệp, mới tuần trước còn thấy con nhỏ, gầy xẹp nhưng luôn tươi cười, cháu chấp nhận những gì đến với nó, an phận! „, thầy Thiện Minh cũng buồn vì thầy rất thương mến con, Thầy viết cho cháu Hồng con gái lớn của con:

Thầy chia buồn cùng con và gia đình.

Mẹ đi xa không về nữa, con đốt nén hương dùm thầy, nói rằng thầy cố hết khả năng nhưng không cứu được người vẫn số, cầu mong mẹ con bình yên trong giấc ngủ, thầy sẽ cầu nguyện cho hương hồn được nhẹ nhàng nơi tịnh cảnh và siêu thoát.

Con hãy thay mặt mẹ chăm sóc cho các em khôn lớn với đời, hãy nói với các em trước khi ra đi mẹ con có khát vọng mong muốn hai con còn bé được học hành chóng nên người chỉ cần hai đến ba năm thôi rồi chia tay cũng được. Nhưng mạng số đã đến cuối cùng chỉ cầu xin ra đi cho nhẹ và nhanh đừng hành xác.

Bệnh ung thư có hàng vạn con virus cắn xé vào xương thịt và hút máu ngày đêm nên đau nhức vô cùng, miệng cười là chỉ để cười gượng cho người thân bớt lo”

Con gái con hứa với sư ông:

“Con cảm ơn Thầy, Mẹ con một đời hy sinh lo lắng cho chúng con, con sẽ lo cho hai em con nên người. Mẹ con trước cũng nói cố một hai năm nữa để lo cho em gái con có công ăn việc làm, nhưng không được Thầy ạ, còn em trai con quá nhỏ, vẫn chưa biết gì. Nhưng nay Mẹ đi rồi, con chỉ mong Mẹ mãi an yên nơi chín suối, không phải vất vả nơi cõi trần nữa Thầy ạ,”

Thầy đã chúc con con hoàn thành tâm nguyện.

Dì đã thư cho thầy Thiện Minh:

“Con xin tạ ơn Thầy đã cho hai mẹ con cháu con có nơi nương tựa. Cả đời chị con và các cháu con khổ, chỉ bắt đầu khá lên từ khi cộng sản thay đổi kinh tế, chút xíu mì dân (chỉ là bề mặt thôi)

Khoảng cuối 1977 chị cả con vào Nam để gặp lại bố mẹ và các em sau 20 năm xa cách. Sau này con gái lớn của chị con kể lại, lúc đó mới có cái quần, cái áo tươm tất do con gửi về để đi học, cháu con đi lấy chồng hai mẹ con chỉ có một cái quần để thay đổi. Khi Ba Mẹ con di cư vào Nam, họ hàng xóm giềng đều xa lánh, sợ liên lụy vì cộng sản ghép cho Ba con là thành phần phản động, địa chủ, chị con dù chăm chỉ tới đâu họ cũng chỉ cho mỗi tháng 7 Kg lúa với mức thấp nhất để trả thù, chị con phải vất vả, ngoài việc đồng lúa cho hợp tác xã phải thức thật sớm khi gà bắt đầu sang canh, hoặc thức khuya trên những con đường khúc khuỷu tới tận một lúa về nấu cháo cho năm đứa con nhỏ, các cháu con chia nhau từng hạt cơm cháy. Có lần quá tải nhục, chị con đã liều nghe nói thịt trâu độc ăn người yếu ăn vô sẽ chết, chị con dành dụm mua một ký thịt trâu về, chỉ dành cho con mình một miếng nhỏ, chị ăn tất cả để kết liễu đời mình, ai dè ăn xong chị con không chết lại khỏe ra. Té ra vì thiếu dinh dưỡng quá sức!

Sau chuyện này chị con thương các cháu con nhiều hơn và nghĩ mình nông cạn nếu không các con sẽ khổ vì thiếu mẹ biết là bao!

Thương làm sao, con biết anh chị và các cháu khổ nhiều, cháu Vui khá hơn, dù cháu không than vãn nhưng con cũng hiểu sự cơ cực của cháu. Sự hiếu thảo với cha mẹ, lòng thương yêu với họ hàng và sự giúp đỡ cho than nhân, nuôi các con cháu nên người cũng là sự hy sinh vô bờ bến của cháu ở trong chế độ xã hội chủ nghĩa nơi xóm Rô miền quê Thanh Sơn Bắc Ninh nghèo khó.

Cháu Vui đã làm tròn trách nhiệm của người con đối với cha mẹ, người vợ đối với chồng, người mẹ đối với các con. Con rất đau buồn vì sự ra đi của cháu, nhưng nghĩ lại cháu đau đớn từng giờ, lo cái chết đến từng phút khổ sở biết là bao, giờ cháu con ra đi để lại niềm tiếc thương cho mọi người. Con biết cháu sẽ được vãng sanh, con chưa dám gọi về Bắc để an ủi chị con vì con biết con sẽ khóc, nhìn hình ảnh ở nhà gửi qua, anh rể con ngồi ngoài cửa mắt buồn xa vắng, chị con ngồi lặng lẽ bên ô trầu, trông thương làm sao, chị năm nay 87 tuổi rồi, chắc rằng chị con đứt từng đoạn ruột khi mẹ khóc con!

HT Thiện Minh đã gửi thư dì cho con gái lớn con cháu viết:

“Nỗi đau này chắc sẽ không bao giờ nguôi ngoai được Thầy ạ.

Bà Mai và gia đình con sẽ mãi mãi nhớ mẹ con, con người nhiều nghị lực và mạnh mẽ. Đau lắm, xót xa lắm Thầy ạ. Tạ ơn Thầy, cảm ơn Thầy đã cho mẹ con những ngày dễ chịu, cầu nguyện cho mẹ con. Thầy nhắn bà Mai giúp con, bà ở bên đất khách quê người chú ý giữ gìn sức khỏe, công việc của mẹ con đã dần dần ổn thỏa. Bà nén đau buồn Bà nhé”

Dì viết cho Thầy:

Đọc thư cháu và Thầy con khóc, con chưa biết mặt cháu và cũng không liên lạc được. Con biết cháu Vui và con rất có sự tương thông, vì vậy đôi khi cháu né không nói chuyện với con, có lần con gọi về thăm chị con, mẹ cháu gọi cháu để nói chuyện với con, cháu vội vàng chạy đi: “con không muốn nói chuyện với dì Mai đâu!”, một lát cháu chạy ra còn đọng nước mắt tươi cười “dì ơi, cháu đẹp không này” rồi lại tiếp: “cháu biết dì cười nhưng trong lòng khóc”, con xúc động lắm, nhưng rồi hai dì cháu giống nhau vẫn cười toe toét rồi cả hai cùng khóc!

Lần chót cháu nói: “dì ơi, con có nhiều áo đầm đẹp lắm mà con chết chẳng ai mặc” con nghe nghẹn từ ruột lên cổ, từ đó con nhắn tin nhiều lần nhưng không gặp được cháu. Cách hai tuần cháu mất, con đi làm để điện thoại cầm tay cho Chị gọi thăm cháu, hai chú cháu nói chuyện vui vẻ khá lâu, hai chú cháu quý thương nhau nhiều lắm.

Tuần cuối cháu mất con sốt ruột, con tụng kinh Đại Bi Sám Pháp muốn nhờ Vệ, anh cháu gửi cho cháu nghe nhưng con sợ ở nhà kiêng, đến giờ con vẫn ân hận. Chị Hai con ngã bệnh từ hôm nghe tin cháu Vui mất cứ lâm bầm “từ nay không còn ai gọi dì ơi nữa”

Vui yêu thương của dì ơi, con đã sống trọn kiếp người, dù ngắn ngủi nhưng đáng sống, dì gọi về u con đã chấp nhận, tuy có đau đớn vì sự ra đi quá sớm của con, tình thương của người mẹ dành cho con mà, vô bờ bến! Là mẹ rồi chắc con cũng hiểu, như lời Phật dạy “trong lục đạo luân hồi, sữa của mẹ mà các thầy thọ nhận còn nhiều hơn nước biển đại dương”, u con cũng hiểu và nói với dì rằng “em thay chị, trả ơn Thầy, tạo điều phúc hạnh, Thầy đã hết lòng cho cháu Vui, rồi u con khóc, u kể những ngày các con còn thơ ấu, ở một cái xã hội cay nghiệt họ hàng xa lánh, u phải lên chùa trong những ngày lễ hội đóng những vai ông lái đò gọi khách hành hương, vai Thanh Đề, Mục Liên v.v... nhờ nguyện lực hồng ân Tam Bảo u đã vui sống, nếp sống tâm linh luôn lấy tình thương làm gốc rễ, để u con vượt qua nuôi các con nên người, xóm làng thương mến, các con có sự hiếu hạnh và niềm tâm linh vững chắc nơi Tam Bảo, u hiểu về vô thường, về nghiệp lực của mỗi người sinh ra, u tụng kinh A Di Đà cho dì nghe, u con thuộc lầu lầu, giọng trầm bổng như tiếng chuông chùa đưa dì về tĩnh lặng, bình an, dì đã yên tâm và con cũng thanh thản nhé, các con con đã nên người, con gái lớn con đã hứa lo cho hai em nó ăn học thành tài, còn hai năm nữa còn thứ hai con ra luật sư, chắc rằng ở nơi nào đó con vui sướng mỉm cười, lo niệm Phật, Pháp, Tăng theo gương u con, không màng tới mình, chỉ mong cho người có niềm vui. Con đã gieo trồng được giống Phật, mà trong đó biểu tượng là Tăng, là mẹ con, người dìu dắt con trong cuộc đời, cho con cuộc sống hiền hòa, khiêm nhẫn

Con ơi!

Ta sanh ra từ lửa

Lửa ái dục mẹ cha

Sống trong cõi Ta Bà

Lòng ta không vương bận
Không hận cũng chẳng thù
Ta cảm ơn Mẹ Cha
Đã cho ta hình hài
Đã yêu ta từ khi
Ta còn là giọt máu
Đến lúc có hình hài
Công mẹ cha nuôi dưỡng
Dựng cho mái gia đình
Nối tiếp mẹ cha ta
Ta trọn hiếu làm con
Trọn nghĩa tình chồng vợ
Yêu thương các con khờ
Có con chưa thành đạt,
Ta lại phải ra đi,
Thuận theo lẽ vô thường
Ngọn lửa bùng bùng cháy,
Thieu rụi cả thân ta
Trả ta về vũ trụ
Ta theo gió bay bay
Theo biển cuộn cuộn chảy
Cát bụi nào có hay?
Tứ đại ta khắp nơi
Tung bay khắp phương trời
Ta không kẹt vào ai,
Ta đến rồi ta đi
Thế gian là huyền mộng
Mắt còn như hư không!

...

Hôm nay 49 ngày
Dì nấu chén cơm canh
Cháu về đây cùng ăn
Dì cháu mình lễ Phật
Nguyện mọi người vãng sanh
Cháu nghe lời kinh tụng
Kính đánh lễ Thế Tôn
Và ba ngôi Tam Bảo
Phật thuyết vô ngã tướng
Sắc là vô ngã
Thọ là vô ngã
Tướng là vô ngã
Hành là vô ngã
Thức là vô ngã,

Sắc là vô thường
Thọ là vô thường
Tưởng là vô thường
Hành là vô thường
Thức là vô vô thường
Tất cả
Không thuộc về tôi
Không là bản ngã của tôi
Không còn khổ đau
Điều nên đã làm
Thân không là tôi
Không kẹt vào thân
Bay khắp cùng tận
Thế gian huyền hóa
Giải thoát! Giải thoát!
Thế giới vô cùng
Không gian vô tận
Nam Mô Siêu Lạc Độ Bồ Tát Ma Ha Tát tác đại chứng minh

Thôi nhé con, tạm biệt con, con hãy đánh lễ Mười Phương Chư Phật
Đánh lễ ba ngôi báu Phật, Pháp, Tăng
Đánh lễ sư ông Phương Trượng Tổ Đình Viên Giác
Đánh lễ Hòa Thượng Thiện Minh
Lạy Thầy U con
Chào chồng, con con và những người thân yêu

Sanh ra đời, ai cũng một lần đến rồi một lần đi, xoay vòng, không gì còn, chẳng gì mất phải không con?

Nếu mai này ta chết
Ta cũng lên bàn thờ
Bát cơm lời kinh nguyện
Hồn ta cũng về thăm
Nhớ ngày nào dương thế
Đến bàn thờ khẩn nguyện
Cho người được siêu thăng
Nay ta về hội họp
Hiếu được pháp vô thường
Người đi rồi ta đến
Sanh tử rồi tử sanh
Có pháp nào bất diệt?
Có pháp nào bất sanh?
Hóa thân ta ẩn hiện
Sanh tử rồi tử sanh

Ta cúng cho người mất?
Hay ta cúng cho ta
Âm dương không cách biệt
Có hồn và có ta
Thế gian là cát bụi
Ta từ bụng mẹ ra
Từ giọt máu tạo ra
Cho ta tấm hình hài
Mai này ta có chết
Cát bụi lại mang ta
Có gì đâu là mất?
Có gì đâu là còn?
Tiếng vọng từ phương xa

Con nhìn xem kia, từng cánh sen nở, từng búp sen nở!
Ánh hào quang rực rỡ chiếu muôn phương
Đức Phật đó A Di Đà thân kim sắc
Cùng đức Quán Âm, Ngài Thế Chí theo cùng
Rước con về đó chốn lành an vui
Nam Mô niệm Phật A Di Đà
Cho người cõi thế chan hòa niềm vui

Con về cõi Tịnh, niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, rồi đi, và thầy u con, gia đình mình sẽ đến sau nhé con.
Quê Hương mình giờ đây khổ lắm, bao nhiêu kiếp nạn đè lên dân mình, con không còn thấy thảm cảnh của đồng bào mình nữa con ơi!
Thế gian là huyễn mộng, như mây hợp rồi lại tan, biến thành mưa rơi vào lòng đất hiền hòa
Tạm biệt con

Diệu Tâm

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TieuMai.html>

www.vietnamvanhien.net

